

Sygn. akt III Ca 1098/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Henryk Brzykiewicz

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2018 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt I C 1768/16

1. **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 o tyle, że zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) zastępstwa procesowego;**
2. **oddala apelację w pozostałej części;**
3. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Marcin Rak SSO Henryk Brzykiewicz SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1098/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 21 03 2017r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda S. W. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w P. kwotę 377zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym 360zł zastępstwa procesowego.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 805 k.c. oraz postanowienia § 8 ust. 2 pkt 11 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Banku (...) S.A świadczonego przez pozwaną. Stwierdził, że powód 13 03 2012r. był poddany zabiegowi implantacji stenta powlekanego, który jest powszechnym zabiegiem stosowanym

u chorych z zaburzeniami pracy mięśnia sercowego i przyjął, że stan zdrowia wyczerpał przewidzianą w przywołanych postanowieniach OWU przesłankę wyłączającą odpowiedzialność pozwanej. Uznał, za bezpodstawne twierdzenia powoda, iż postanowienia te stanowią klauzulę abuzywną. Podzielił stanowisko pozwanego, że powód nie wykazał wysokości dochodzonych roszczeń i z podanych powodów uznał powództwo za bezzasadne.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 § k.c. i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat

za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804), zasądzając od powoda na rzecz pozwanego zwrot poniesionych przez niego kosztów: zastępstwa procesowego w kwocie 360zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł.

Orzeczenie zaskarżył **powód S. W.**, który wnosił

o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości dwukrotności stawki minimalnej i zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku naruszono – w sposób podany w apelacji – prawo: procesowe, regulację art. 233 § 1 k.p.c. oraz materialne, regulacje art. 815 § 1 k.c. i art. 58 § 1 k.c.

Ponadto zarzucał, że wadliwie orzeczono o kosztach procesu, gdyż wartość przedmiotu sprawy jednoznacznie nakazywała zastosowanie w niej regulacji § 2 ust. 1 a nie jak to uczynił Sąd Rejonowy regulacji § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w P. wniosła odpowiedzi na apelację, w której wносиła

o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, wywodząc, że zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda, przyjmując, że mają one źródło w łączącej strony umowie ubezpieczenia, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami orzeczenia,

bądź mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena jakkolwiek lakoniczna jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Zarzut apelacji naruszenia przy ferowaniu wyroku regulacji art. 233 § 1 k.p.c. dotyczy w świetle zawartej poniżej oceny prawnej okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i tym samym nie ma on wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w jej zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń ma źródło w regulacji prawnej art. 805 § 1 i nast. k.c. oraz w umowie (...) Banku (...) S.A świadczonego przez pozwaną.

Stosownie do postanowień zawartych § 8 ust. 2 pkt 11 OWU, stanowiących integralną część powyższej umowy, ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli utrata zdolności do pracy ... będzie bezpośrednim lub pośrednim następstwem, innych niż wskazanych powyżej (w § 8 ust. 2 OWU) stanów chorobowych ubezpieczonego, rozpoznanych u niego przez lekarza, kwalifikujących

do leczenia według zaleceń lekarza lub leczonych u niego w okresie w okresie roku poprzedzającego dzień złożenia przez ubezpieczonego deklaracji.

Przedmiotem umów ubezpieczenia jest ryzyko wystąpienia szkody w następstwie zaistnienia pewnych zdarzeń, stąd też mają one swoje ekonomiczne uzasadnienie tylko wtedy, gdy prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest wątpliwe.

Dlatego powszechnie stosownymi w obrocie ubezpieczeniowym klauzulami są klauzule wyłączające odpowiedzialność zakładów ubezpieczeń w sytuacji, gdy powstanie szkody nie tylko graniczy z pewnością ale jest wielce prawdopodobne.

Przywołane powyżej postanowienia - ze swej istoty - miały zabezpieczyć pozwaną przed powstaniem po jej stronie obowiązku wypłaty odszkodowania,

w sytuacjach, gdy prawdopodobieństwo jego wypłaty jest bardzo wysokie z uwagi na ujawniony przez zawarciem umowy zły stan zdrowia ubezpieczonego,

stąd też należy je zaliczyć do wskazanych powyżej klauzul występujących powszechnie w obrocie ubezpieczeniowym.

Z tej przyczyny nie sposób przyjąć, że są one sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają one interes skarżącego, wobec czego nie podlegają one regulacji art. 385¹ § 1 k.c. i wbrew zarzutowi apelacji Sąd pierwszej instancji

Odmawiając jej zastosowania nie naruszył prawa materialnego.

Z niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika, że powód od 2003r. choruje na przewlekłą niewydolność serca na tle niedokrwiennej kardiomopatii rozstrzeniowej.

W 2012r. tj. w okresie roku poprzedzającego zawarcie umowy przebył zawał serca i przeprowadzono mu zabieg implantacji stentu.

Z samych twierdzeń pozwu wynika, iż przyczyną niezdolności

do pracy skarżącego, a następnie przyczyną jej utraty był jego zły stan zdrowia, spowodowany przebytym przez niego ponownie 18 01 2015r. zawałem mięśnia sercowego.

Okoliczności te – w świetle przywołanych postanowień OWU - wyłączają odpowiedzialność pozwanej, co już tylko z tego powodu czyniło powództwo nieuzasadnionym.

Niezależnie od tego Sad Rejonowy słusznie zauważa, iż dochodzone należności odsetkowe nie zostały poparte żadnymi wycenieniami i nie wiadomo

w oparciu o jakie stopy odsetkowe zostały one ustalone.

Z tego powodów nie można ich w żaden sposób zweryfikować i należy je uznać za niewykazane, co w tej części powództwo dodatkowo czyni nieuzasadnionym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i w tej części apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.c. i jako taka na mocy zawartej w nim regulacji podlegała ona oddaleniu.

Natomiast słusznie skarżący zarzuca, że popełniono błąd przy ferowaniu rozstrzygnięcia o należnych pozwanej od powoda kosztach procesu.

Przy ferowaniu tego rozstrzygnięcia umknęło bowiem uwadze Sądu pierwszej instancji, że wartość przedmiotu sprawy wynosi 500zł a powództwo zostało wniesione w dniu 7 03 2016r. (data widniejąca na stemplu pocztowym; k – 22 akt).

Dlatego stosownie do obowiązującej wówczas regulacji § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r. poz. 1804) stawka minimalna za świadczoną pozwanej pomoc prawną wynosi 120zł, a nie jak przyjął Sąd pierwszej instancji 360zł, i tym samym pozwanej –z mocy regulacji art. 98 k.p.c.- należy się

od powoda zwrot kosztów procesy tylko w wysokości 137zł (120zł kosztów zastępstwa procesowego + 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

Czyni to w tej części apelacje uzasadnioną i prowadziło - w oparciu o regulacje art. 386 § 1 k.p.c. – do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest w części wadliwy i dlatego apelację powoda jako w części uzasadnioną uwzględniono i zmieniono zaskarżony wyrok w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji, a w pozostałym zakresie jako bezzasadną oddalono ją na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r. poz. 1804, z późniejszą zmianą) , biorąc pod uwagę,

iż powód uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić pozwanej poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa

przez fachowego pełnomocnik.

SSO Marcin Rak SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek